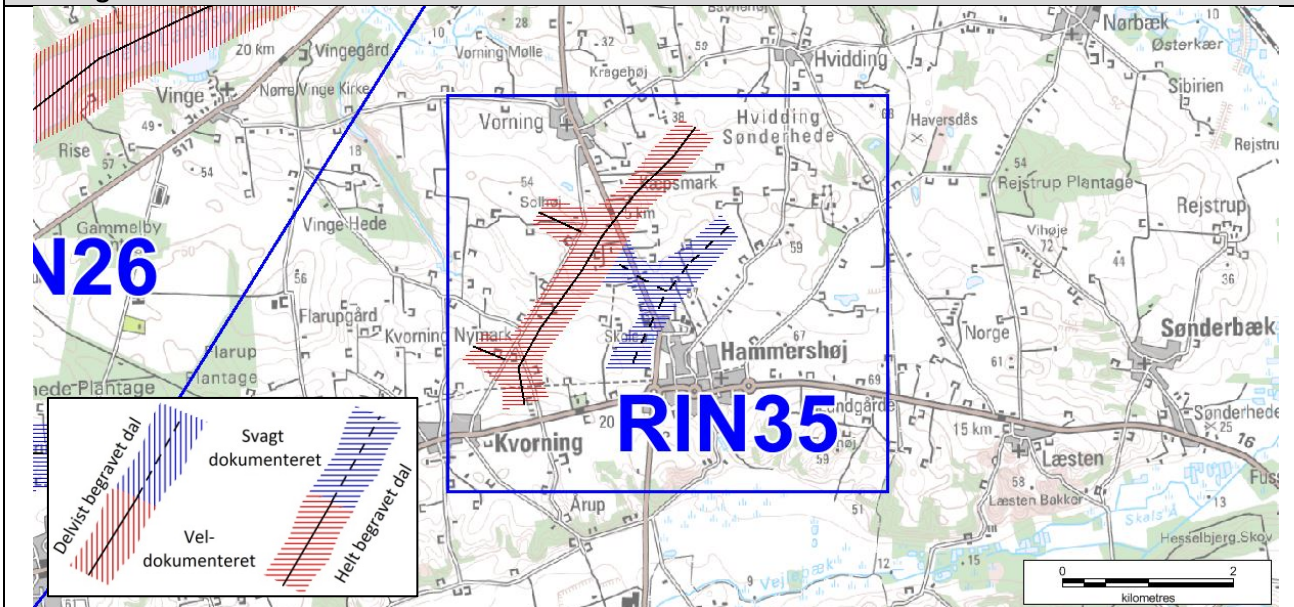

Oversigtskort:

Geologisk beskrivelse:

På baggrund af en TEM-undersøgelse /1/ er der indtegnet en ca. 3 km lang SV-NØ orienteret dal med en bredde på $\frac{1}{2}$ - $\frac{3}{4}$ km. Parallelt med og tilsyneladende med en forbindelse ca. midt på, ligger der umiddelbart sydøst for en smallere dal med en bredde på $\frac{1}{2}$ km. Begge dale er *helt begravede*. Dalene træder bedst frem i kote -40 til -80 m, og i dette niveau forventes det, at dalsiderne består af glimmerler, hvilket øger modstandscontrasten mellem dalfyld og sider. I dette niveau er dalene næppe mere end 500 meter brede, mens de i højere niveauer forventes at være bredere – måske op til 1 km. Dalene kan erkendes mere eller mindre tydeligt i de overfladenære lag i kote +40 til +60 m, hvor dalene danner et sammenhængende dalstrøg. Bundkoten for den bredeste dal ligger dybere end -125 m, mens den smallere dal næppe når under kote -60 m. Hoveddalen, som forløber fra øst for Kvorning over Kæpsmark og ca. 1 km længere mod nordøst, er ifølge TEM-kortlægningen udfyldt med højmodstandslag, hvilket er blevet bekræftet af en boring nordvest for Hammershøj (DGU nr. 57.762) /2/. Denne boring viser øverst 6 m ler, herunder ca. 20 m sand, 35 m moræneler, ca. 95 m overvejende sandede aflejringer og nederst ca. 10 m smeltevandsler. Denne lagserie svarer i store træk til lagserien i boring DGU nr. 58.439 i Hvidding ca. 3 km mod nordøst i den sandsynlige forlængelse af dalen i denne retning.

En anden boring i dalen (DGU nr. 57.815) er udført i 2003 lige øst for Kvorning /2/. Boringen er beliggende i den sydlige ende af den nordvestligste dal. Boringen er 141 m dyb, og bunden af boringen ligger i ca. kote -86 m. Boringen viste øverst 7 m ler, herunder 15 m sand/grus, herunder 47 m lerede aflejringer, og derefter 54 m sand. I bunden af boringen gennemboredes 14 m moræneler, og herunder 3 m tertiært glimmerler. Bunden af den begravede dal træffes dermed i kote -84 m i DGU nr. 57.815, men det er sandsynligt at boringen anbror den vestlige flanke af dalen.

De øvrige dale er ligeledes udfyldt med materialer med højere modstand end det omkringliggende. Over kote -20 m er billedet af dalenes udbredelse stedvist utydeligt, da modstandscontrasten mellem dalfyld og sider ikke er stor og da dalene synes at smelte sammen til et samlet strøg. Der er tegn på, at der er ler (lavmodstandslag) over den sydøstlige dal mellem kote 0 og +40 m. Dette kan dog ikke bekræftes af borer. Generelt viser TEM-kortlægningen varierende modstandsfordelinger i områdets lagserie og springende koter for prækvartæret i borerne tyder på tilstedeværelsen af flere begravede dale, men det er ikke muligt at udskille flere entydige dale.

Tolkningsusikkerhed:

TEM-kortlægningen suppleret med boredata bekræfter den vestligste dals tilstedeværelse, og denne er derfor kategoriseret som *veldokumenteret*. Dalen mod sydøst kan ikke bekræftes af borer og er derfor kategoriseret som *svagt dokumenteret*.

Referencer:

- /1/ WaterTech a/s (2001)/ Supplerende TEM kortlægning ved Hammershøj. Datarapport, august 2001, udført for Viborg Amt.
- /2/ GEUS (2015)/ Jupiter-databasen (www.geus.dk)